

DTP: Sorina Bela

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**BERGLUND, JOHAN SEBASTIAN****Parcursul viziunii noi / Johan Sebastian Berglund; pref. de
Monica Berglund. - Craiova : Aius, 2023**

ISBN 978-606-092-085-4

I. Berglund, Monica (pref.)

821.135.1

© **Johan Sebastian Berglund**

Toate drepturile de autor sunt rezervate autorului.

Este interzisă reproducerea totală sau parțială a textelor, pe orice suport tipărit,
audio, video sau electronic, fără acordul deținătorului drepturilor de autor.Editura AIUS
Craiova, 2023
str. Pașcani, nr. 9, 200151
tel.: 0351 467 471
e-mail: editura.aius@gmail.com
aius.ro

ISBN 978-606-092-085-4

*Johan Sebastian Berglund**Parcursul viziunii noi***Prefață de Monica Berglund**

TĂCEREA, CA ȘI GÂNDUL ASCULTAT

Aș asculta înăuntru-mi glasul găzduirii mele
Și mă las pătruns...! Mă-ntreb... Oare, de cele ce le cuprind,
– Gândurile să mi le prind?!

În avântul de a le sparge, barierele minții învăluite le simt.
– Spre necunoscut, spre a se parcurge, le resimt...

Atunci, prilejuria ți-e lăsată pentru siguranța fără de siguranță...
A glăzuirii-nrămate neliniștilor,
– fricilor subconștiente...

Le întrepătrund, ghidat necunoscutului, în a mă putea
Regăsi cu adevărat, unde
– N-am lăsat ca siguranța să mă lase.

Cuprins

Când poezia ajunge în sufletul unul copil, are loc unirea cerului cu pământul – fiul meu, Johan Sebastian Berglund – (de Monica Berglund)	5
Când odat'	11
Eu vreau copacul meu	12
Fata (în paradisul meu)	15
Monștrii umani (diavoli)	19
Iubirea mea dintâi	20
Sufletul meu pereche	21
Așteptările vin, așteptările trec	22
Cu mâinile tale	23
Deslușita noastră împerechere	24
Perechea	25
Dragă ție	26
Întâia mea soție	27
Draga mea prietenă	28
Din nimic, din orice	29
Clepsidra timpului	30
Ca și-o aprindere de dor	31
Mă gândesc	32
Iubesc	35

Gânduri nemanifestate	36
Gânduri aruncate	37
Paradisul ascuns	38
Corpuri celeste	39
Planuri existențiale	43
Învălmășita rânduială	44
Lumi paralele	45
Ca și-n privința aceluiași plan	46
Corpuri existențiale	49
Un singur adevăr	50
O dulce armonie	51
Solidaritate	52
În purtarea dulce a suflării	53
Frâu	54
O căldură arzătoare	55
O nouă furtună	56
O dorință arzătoare	57
Negura	58
O comunicare cu natura	59
Nesocotitul plan se poate-ntâmpla	60
O dulce melodie	61
Un singur drum	62
Cuvântul	65
O, fată, să te privesc!	66
A dragostei îndrumare	67

O dragoste deplină	68
O dragoste nebună	69
O iubire trecătoare	70
Ca-ntr-o ultimă noapte	71
Prin prisma dragostei, și-a iubirii	72
Surprinderea iubirii tainicei vieți	73
Ca și-o dragoste purtată	77
Fata ce doar trecea – pe lângă mine	78
Aducerea chemării	79
O vorbă aprinsă	83
Lucrurile-n sinea lor	84
Înființarea vremurilor	85
Demersul ca destin	86
Clipe eterne	88
Presiunea inimii gând	89
Amor, uitat	90
O cugetare, ...	91
A inimii-n plinire	91
La mijloc de dumbravă	92
Din ansamblul vieții	93
Feminism	94
A naibii dragoste	95
Doborât de timp	97
În adâncul emoției resimțite	98
Trezaltat în privințe dincolo de evenimente	99

Bucuria sufletului	101
În resimțita pătrunzătoarei întemeieri	102
Prin prisma a ceea ce se oferă	103
Conveniența drepturilor dintre oameni	104
Încă o noapte, și încă o floare	105
Ardorarea ca o dragoste eternă	106
Amor	107
O dulce amintire	109
Tăcerea, ca și gândul ascultat	110

CÂND ODAT'

Când odată s-a vrăjit, tu și eu am pictat zidul cu roșu,
Atunci când tu mi-ai lovit osul.

Și tu mi-ai închiriat casa des, când tu mi-ai spus
Să fac așa și să ies, eu m-am săturat!
Oare de ce nu te duci la măturat?

Mai bine ai picta zidul cu oranj,
Căci eu nu am chef de deranj.

Când a decolat un avion,
Atunci când din bancă am furat un milion,
Eu nu am vrut să fur, când tu mi-ai dat
Un zmeu și m-a fulgerat, exact când totu-a eșuat.

Tu altcuiva i-ai dat un sărut,
Și mai bine că a fost bătut.

(Prima poezie, 2004)

EU VREAU COPACUL MEU

O imaginație oricare, ce-i o falsă lume,
Dacă toți ar crede asta, n- ar mai fi așa,
Căci mâna aceasta cu copacul de nuci – sunt eu,
– e mâna mea.

Căci eu m-am creat pe mine când m-a văzut o stea,
Pe mine când mă uit – cu inima mea.

2004

FATA
(în paradisul meu)

De ce toți se-ntreabă, dacă TOTUL nu se vede,
Atunci totul este TOTUL, visul la care nu m-am așteptat!
Plânge cel ce știe, prin transformarea în bine, accede.
Fată, pentru tine plânge, fără de rușine – pentru tine!

A iubi, este infinitul ce vreau să fiu, și TOTUL;
Tot ce-am petrecut, acum vreau să fiu eu zgomotul,
Căci cuvântul „Eu” este darul ce nu se așterne,
Prin Paradisul meu. Cu lacrima-mi vestește fioruri terne
– Dragostea, ce am făcut-o cu sufletul meu.

– Culoarea mi-e totul!

Pe acolo, prin grădină am văzut-o, unde ea tot nu se vede,
Tot ce știu, nu știu nimic, cât am cuprins este cuprins,
Unde cuvântul meu mi-a fost un dar surprins,
Doar eu am văzut Paradisul minunilor ce se-ntrevede,
Când iar și iar am așteptat un miracol, i-am pierdut urma.
Căci nu mai sunt cu fata de care m-am speriat (fantoma).

– Doar eu, eram acuma...

LBRIS

We know
books

MONȘTRII UMANI (diavoli)

Plâng și plâng cât mai mult, să mă răzbun sau nu?
De ce vreau să fiu șef peste ei,
Când nimeni nu a vrut șef peste OM să fie, nu?!
Unii, – diavoli au ajuns. Să fiu unul dintre ei?

Mult, din puțin moare – moare cu suflet bun.
Speriat de ei, din scurt, cu câte un pic de viață,
Doar o amintire, o scurtă înfățișare, face să mă răzbun.
Eu... din mine, sufletu-mi îngheață!

Am aflat că diavolul șef vrea să fie – cu toți și cu unii în spate.

Pic cu pic poți deveni... Doar atât eu vreau să fiu –
– un singur om!

Altfel, omul plânge, trăiește, dar și moare.

2004

IUBIREA MEA DINTÂI

Stau de veghe și te aștept,
Chiar îmi pare că nu-i drept,
Fiindcă încă mai regret.
Îți spun că mi-ai rămas în suflet,
Fiindcă atunci când altcineva ți-a oferit lalele,
Atunci, tu erai deja în brațele mele.

(Din cartea manuscris „Apriga dragoste a sorții”)

SUFLETUL MEU PERECHE

Eu pe tine te doresc
Și-mi vreau dorul înapoi,
De-aș vrea să mășăluiesc,
Prin vis te-aș aștepta apoi.

Ți-aș simți prezența-n juru-mi
Să-ți mai văd odată chipul luminos
Ca luna de pe cer... Să fie doru-mi?!
Dar de nu, îmi rămâne dragă luna, de prisos.

(Din cartea manuscris „Apriga dragoste a sorții”)